

tilføjede jo imidlertid, at jeg sølte saa meget mindre Opfordring til at gøre saaledes, fordi der ikke forelaa nogen som helst Anthynding af, at man overhovedet var villig til fra Ministerens, fra Udvalgets eller fra Tingets Side at gaa ind paa min Tante. Forinden man paatog sig det Arbejde at se at udfinde Regler for Fordelingen, skulde man dog helst have bragt paa det Rene, om man overhovedet vil have saadant noget, hvilke Momenter man saa vil have med, og i hvilket Forhold man tænker sig, at disse Ting skulde staa til hinanden. Naar man overhovedet er kommet til at anse det for rigtigt at gaa ind paa at tage Fordelingen med, og nogenlunde er bleven paa det Rene med, hvilke Momenter man der vil have frem, saa tror jeg, at Djeblippet er kommet til at søge affattet de nærmere Bestemmelser, hvad der ganske vist har sine Vanskeligheder. Hvis jeg nu turde haabe, at Udvalget vilde tage noget Hensyn til mine Bemærkninger, saa skal det være mig kært paa et senere Standpunkt at stille mig til Disposition for Udvalget eller selv søge at stille noget op.

Indenrigsministeren (Fugerslev):

Der blev nævnt af den sidste ærede Taler, at det var underligt, at man, naar man gjorde Snekastningsbhyrden til en kommunal Byrde, ikke søgte at faa den udredet ligesom andre kommunale Byrder. Maa jeg her henlede Opmærksomheden paa, at i det Forslag, som blev forelagt af Regeringen i Landstinget den 8de Oktober 1889, findes i § 3 følgende Bestemmelser: For Sognekommunernes Vedkommende kan det af Sogneraadet for 3 Aar ad Gangen med Amtsraadets Samtykke bestemmes, at den Kommune paahvilende Snekastning i det hele eller til Dels skal udføres for Kommunens Requiring efter Vicitation, ved Afford under Haanden eller ved lejede Folk. Ellers bliver Naturalarbejde at anvende saaledes, at der i saa Henseende forholdes efter de i nedenanførte §§ 4—14 indeholdte Regler. Det ærede Medlem vil altsaa se, at i Regeringsforslaget var Spørgsmaalet om Udredelsen af Snekastningsbhyrden paa samme Grundlag som Kommunernes øvrige Byrder skudt temmelig langt frem i Spidsen. I det Forslag om Snekastning, der forelaa her for en Aarrække tilbage, var det samme Tilfældet, og derfor troede man nu, da man forberedte en Forandring i Snekastningsbhyrden, at Tendensen vilde være den, at man i det væsentlige vilde gaa over til at lade det udrede af Kommunekassen ogsaa paa Landet paa samme Maade, som det allerede sker i Byerne. Men Tiden havde forandret sig,

og Anskuelserne med den. I Landstinget lod man vel noget blive staaende med Hensyn til Udvidelsen af Kommunekassen, men kun lidt i Forhold til, hvad Regeringsforslaget gik ud paa. Man skød Naturalarbejdet frem, og det er for Resten en Anskuelse, som vist er almindelig paa Landet; man hævdede, at det skulde vedblive at hvile som Naturalarbejde paa de vedkommende. Forholdet blev altsaa omformet i den Månd, at om man end ikke ganske har afværget, at Vicitationsvæsenet i visse Tilfælde kan finde Sted, er dog hele Tendensen den, at man stiller Naturalarbejdet i Spidsen og Vicitationsarbejdet og hvad dertil hører som noget subsidiært. Det var Landstingets Standpunkt, og jeg har nogen Grund til at tro, at det ogsaa er dette Tings Standpunkt. I al Fald har det været Udvalgets. Det har villet det, og jeg har i saa Henseende rettet mig efter Landstinget og optaget de Bestemmelser, som Landstinget indsatte. Nu vil det vistnok erkjendes, at der med Grund kunde gøres nogen Forskjel paa den Maade, hvorpaa man fører Naturalarbejdet ind i Loven. Naar man principielt gik over til Vicitationen, som man gjorde ved det første Lovforslag, vilde det, i al Fald forudsat at det vilde blive benyttet i stort Omfang, vistnok erkendes, at man med Hensyn til Naturalarbejdet — som man dog maa tænke sig efterhaanden vil falde bort — maatte blive noget staaende ved de ældre Bestemmelser og ikke fortære videre mellem dem. Naar man sagde, at for saa vidt man blev staaende ved Naturalarbejdet, lod man det blive ved det gamle Grundlag, og at det var det, der skete i Lovforslaget, kan det gerne være, at der, hvis man havde tænkt sig, at Stillingen i Rigsdagen kunde blive den, at man ganske særlig vilde lægge Vægt paa Naturalarbejdet, saa var nogen Grund til at overveje, om man ikke skulde fortære noget stærkere, finde nogle andre Bestemmelser for Udvidelse af Naturalarbejde. Derfor tillod jeg mig at sige før, at det kan vel være, hvis Stillingen ogsaa her er saaledes, at man skal ind paa Naturalarbejdet, at man saa hellere i Lovforslaget maa gaa til noget mere sondrende Bestemmelser og bestemme noget om Forholdet mellem Hartøret og Assurance-summen, hvad der skal være Grundlaget hægge Steder, og hvorledes disse Grundlag skulle korrespondere. Jeg vil ikke være utilbøjelig til at gaa med til en Bestemmelse, der ligefrem siger, at det er kun subsidiært, at Folkehold og Bedriften komme med i Betragtning. Jeg tror, at denne Tendens kan være berettiget, man jeg maa tillade mig at hævde, som jeg nu har udviklet, at efter det Standpunkt, som